©2014 Ediciones Primera Plana S.A. Tots els drets reservats
PDF generat el 19/10/2014 21:43:04 per al subscriptor amb correu jvalls@live.com
Aquesta publicació és per a ús exclusivament privat i es prohibeix la seva reproducció, distribució, transformació i ús per a press-clipping

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

Creix la ira popular a Mèxic

Han passat tres setmanes des de la desaparició dels 43 estudiants de magisteri de l'escola Normal d'Iguala i el que s'ha produït és el descobriment de sis fosses clandestines amb restes humanes al mateix estat mexicà de Guerrero, però aquestes restes no es corresponen amb les dels aspirants a mestre desapareguts. Si les autoritats havien de resoldre un gravíssim cas criminal, ara la feina se'ls ha multiplicat. No es tracta només de les desaparicions de persones. Del que es tracta és de la sagnant evidència que la degradació ja és total, que la llei, l'ordre, els drets humans i altres components fonamentals d'un Estat de dret no existeixen en aquesta particular regió de Mèxic.

El poder de les bandes de narcotraficants capaces de comprar-ho tot, des de les voluntats polítiques fins a les policials, fa anys que empastifa Mèxic de sang gaudint alhora d'una total impunitat sense que la guerra militaritzada decretada per l'anterior president, Felipe Calderón, dedicada a decapitar les cúpules criminals fes gaire efecte. Per sota de la cúpula sempre hi ha un sotabosc de subcaps disposats al relleu. El que les desaparicions d'Iguala revelen és una altra cara encara més tenebrosa de la violència consistent a terroritzar la població acarnissant-se en els que qüestionen aquest estat de coses. És el cas dels nois d'aquesta ciutat de Guerrero.

La voluntat reformadora del president Peña no aconsegueix allunyar el fantasma del crim organitzat i la corrupció

La tardança a investigar els fets, la falta de resultats mentre apareixen evidències d'altres malifetes ha desfermat la ira popular desafiant així obertament Enrique Peña Nieto, el president al qual li ha faltat capacitat de reacció davant els fets i el que podien significar. Amb la seva voluntat reformadora i modernitzadora el cap de l'Estat estava aconseguint allunyar aquella imatge de violència, corrupció, complicitat entre la política, els negocis i el crim organitzat i impunitat que ha dominat la vida mexicana durant diverses dècades. Els incidents que han tingut lloc a Iguala són el recordatori que aquella situació es manté viva.

Les autoritats mexicanes han de donar d'una manera immediata satisfacció a la creixent indignació de la població. Com més triguin a fer-ho, molt pitjor serà la resposta d'una gent a qui ja no queda ni l'esperança.

Podem, davant el repte del repartiment del poder

La presència de Podem en el panorama polític després de la seva espectacular irrupció en les eleccions europees del maig passat significa, més enllà de l'orientació ideològica que caracteritza aquesta plataforma, una saludable renovació de les esclerotitzades estructures dels partits a Espanya. Per a molts ciutadans, Podem és l'esperança que es pot fer política d'una altra forma. I per als polítics convencionals (en la pitjor accepció del terme), la prova que és possible connectar de manera més sincera amb els ciutadans i recuperar davant ells una credibilitat sense la qual és impossible que funcioni un sistema democràtic. Però l'aire fresc que significa Podem no confereix propietats seràfiques als seus dirigents, com revelen les molt serioses discrepàncies que està originant en el grup el model organitzatiu que proposa la seva figura principal, Pablo Iglesias. Se li retreu que la seva fórmula per elegir els òrgans de direcció li donaria en la pràctica un poder excessiu, i que això seria contrari a la filosofia participativa i horitzontal de Podem. És un debat interessant, que reflecteix que en gairebé totes les estructures socials –i de forma molt acusada en els grups polítics– hi ha una pugna per situar-se en posicions de predomini. Podem, doncs, no sembla una excepció. El que s'ha de desitjar és que els seus debats i acords siguin el màxim democràtics possible, perquè el contrari seria una irresponsabilitat que deterioraria un projecte que és vist avui amb notòries simpaties.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Valérie **Trierweiler**

Exprimera dama francesa

★★☆☆

Després de la publicació del llibre en què recorda el seu pas per l'Elisi i la seva tempestuosa relació amb Hollande, torna a ser el centre dels focus al protagonitzar una sonora bronca en un cèntric bar gai de París en què va agredir la dona d'un ministre. ▸Pàg. 15

Àngels **Guiteras**

Pdta. de la Taula del Tercer Sector

★★★☆

Aprofitant el Dia Internacional per l'Eradicació de la Penúria, la responsable de la institució social va lamentar que el Govern i els grups del Parlament no hagin tancat ni un sol acord en la lluita contra la pobresa durant els últims quatre anys. ▸Pàg. 37

Gerard **Ardanuy**

Regidor de l'Eixample

★★☆☆

El dirigent municipal ha demanat als responsables de la Sagrada Família iniciatives per frenar la pressió turística, i aquests contesten que actuen amb mesures com la venda *on line* d'entrades, que redueix les cues al carrer. ▸Pàg. 42

Leonor **Watling**

Cantant i actriu

★★★☆

Juntament mb Alejandro Pelayo, la musa del grup Marlango torna amb un àlbum ple de ritme i ressonàncies llatinoamericanes i amb convidats com Fito Páez. *Porvenir* serà presentat en societat el mes que ve a Barcelona. ▸Pàg. 52

Álvaro **Coronas**

Càmera de televisió

★★☆☆

Aquest llicenciat en Belles Arts suma 4.300 hores de vol a bord de l'helicòpter que segueix les carreres del Mundial de motociclisme des d'on ofereix amb la seva càmera les imatges més estètiques del que està passant al circuit. ▸Pàg. 69

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA
DIRECTOR: Enric Hernàndez.
DIRECTORS ADJUNTS:
Albert Sáez i Juancho Dumall.

SUBDIRECTORS. **Edicions digital i impresa:** Bernat Gasulla i Iosu de la Torre. **Opinió i Director de Comunicació:** Joan Manuel Perdigó.
DIRECTOR D'ART: Ferran Grau.
DELEGADA A MADRID: Gemma Robles.

ÀREES. **Entre tots:** Joan Cañete. **Internacional:** Marta López. **Política:** Neus Tomàs. **Economia:** Olga Grau. **Coses de la vida:** Luis Mauri. **Gran Barcelona:** Javier Belmonte. **Esports:** David Torras. **icult:** Teresa Cendrós. **Dominical:** Pau Arenós. **Tancament:** Alfons Ribera. **Edició gràfica:** Xavier Jubierre. **Diagramació:** Ricard Sans. **Infografia:** Ricard Gràcia. **Documentació:** Miren Casado. **Edició en català:** Ricard Fité. **Continguts digitals:** Saül Gordillo.